

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1152/2018
24.10.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због два кривична дела угрожавање опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног –адвоката Добривоја Лазаревића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Брусу 1К бр.83/2017 од 20.10.2017. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.182/18 од 20.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 24. октобра 2018. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Добривоја Лазаревића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Брусу 1К бр.83/2017 од 20.10.2017. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.182/18 од 20.07.2018. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу 1К бр.83/2017 од 20.10.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења два кривична дела угрожавање опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. став 1. Кривичног законика, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне затвора у трајању од по два месеца за свако од извршених кривичних дела окривљеном је на основу члана 60. став 2. КЗ и одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име паушала, у корист буџетских средстава суда, плати износ од 5.000,00 динара те да на име заступања оштећених од стране адвоката плати износ од 131.625,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Оштећени ББ и ВВ су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Наведена пресуда исправљена је решењем Основног суда у Брусу 1К бр.83/2017 од 06.06.2018. године, у делу који се односи на трошкове поступка пуномоћника оштећених – адвоката Милијане Милутиновић, тако што је окривљени АА на име заступања оштећених од стране адвоката обавезан да оштећенима исплати износ од 160.250,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је у осталом делу првостепена пресуда остала неизмењена.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.182/18 од 20.07.2018. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА – адвоката Добривоја Лазаревића, пресуда Основног суда у Брусу 1К бр.83/2017 од 20.10.2017. године, преиначена је само у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што је окривљени АА обавезан да оштећенима ВВ и ББ надокнади трошкове кривичног поступка на име ангажовања пуномоћника, као и трошкове паушала, о чијој висини ће одлучити првостепени суд посебним решењем, док је жалба браниоца окривљеног – адвоката Добривоја Лазаревића у преосталом делу одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац АА – адвокат Добривоје Лазаревић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 124. став 1. КЗ у вези са чланом 423. тачка 1) ЗКП и због повреде одредаба члана 441. став 4. ЗКП у вези са чланом 262. став 1. и 2. у вези са чланом 455. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, јер дело за које је осуђен није кривично дело, или да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП и с тим у вези наводи да правноснажном пресудом није у потпуности решен предмет оптужбе.

У вези са овом повредом закона, у захтеву се наводи да је другостепеном одлуком првостепена пресуда преиначена само у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је окривљени обавезан да оштећенима накнади трошкове поступка на име награде и нужних издатака браниоца, с тим да о висини трошкова одлучи првостепени суд посебним решењем, па је према ставу браниоца другостепени суд, обзиром да није донео одлуку о висини трошкова кривичног поступка, нити одлуку по жалби на решење о исправци првостепене пресуде од 06.06.2018. године, учинио наведену битну повреду одредаба кривичног поступка, јер није у потпуности решио предмет оптужбе.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Према стању у списима, окривљени АА је изреком правноснажне пресуде оглашен кривим за идентичан чињенични опис и правну квалификацију, како му је то стављено на терет оптужним предлогом надлежног јавног тужиоца.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, постоји уколико побијаном пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, дакле о овој битној повреди одредаба кривичног поступка може се говорити само када суд није донео одлуку о некој тачки оптужбе односно уколико није донео одлуку о неком кривичном делу које је окривљеном стављено на терет, док се под ову процесну повреду не може подвести изостављање одлуке о имовинско-правном захтеву и трошковима поступка, јер у погледу ових питања суд није везан предлогом садржаним у оптужници.

Имајући у виду наведено, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у делу у којем истиче да је у конкретном случају учињена наведена битна повреда одредаба кривичног поступка, обзиром да другостепени суд није донео одлуку о висини трошкова. Из истих разлога наведена повреда није учињена ни тако што суд није одлучио о жалби на решење о исправци, обзиром да у односу на ово решење и није дозвољена посебна жалба, сагласно одредби члана 431. став 2. ЗКП, па је захтев и у овом делу оцењен неоснованим.

У преосталом делу исти захтев је недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца, међутим у образложењу захтева, у вези са овом повредом кривичног закона, бранилац наводи да у току поступка није утврђено постојање свађе између окривљеног и оштећених критичном приликом, а због чега према ставу одбране у радњама окривљеног нема елемената предметних кривичних дела. Како се, дакле, изложеним наводима указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног лека окривљеном преко браниоца, то је захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Поред тога, захтевом се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези са чланом 262. став 1. и 2. ЗКП и чланом 455. став 2. ЗКП. Међутим, у образложењу захтева не наводи се у чему се ова повреда састоји, већ се с тим у вези истиче да „одлука другостепеног суда, којом се окривљени обавезује да накнади трошкове кривичног поступка оштећеном, код чињенице да том одлуком није одлучено о висини тих трошкова, није мериторна одлука“, као и да „није јасно из којих разлога другостепени суд није сам одлучио о висини трошкова поступка, те да о томе нема никаквог образложења“, којим наводима захтева се по оцени овога суда указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, због које повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца. Стога је захтев и у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић